

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mpkf.35.121/2021/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a személyesen eljáró **Felperes1** (felperes címe) felperesnek – a dr. Brunner Tamás ügyvéd (Cím5.) által képviselt **Alperes1** (alperes1 címe) I. rendű és a **Alperes2** (alperes2 címe.) II. rendű alperesek ellen a kösféra körébe eső és egyéb szolgálati jogviszonyból származó perében a Fővárosi Törvényszék 22.M.70.176/2021/21. sorszámú végzése ellen a felperes által 23. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

végzést:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

A le nem rótt 7.000 (hétezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság végzése és annak jogi indokai

[1] A Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma a 2021. szeptember 20-án kelt 22.M.70.176/2021/21. számú végzésével az eljárást megszüntette és a felperest az I. és II. rendű alperes számára külön-külön 30.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

[2] Határozata indokolásában rögzítette, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonya jogellenes megszüntetésével okozott kár megtérítése iránt I. rendű alperessel szemben nyújtott be keresetet és az ellenkérelemre figyelemmel vont a II. rendű felperest. Arra figyelemmel, hogy a felperes 2021. augusztus 2-án bejelentette, hogy a kereseti kérelmétől eláll, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 241. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárás megszüntetéséről rendelkezett.

[3] Rögzítette, hogy a pertárgy értéke a Pp. 21. §-a és 22. § (1) és (2) bekezdései, valamint 512. § (2) bekezdése alapján 2.273.000 forint volt. Megállapította, hogy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdése, 42. § (1) bekezdés a) pontja és 58. § (1) bekezdés aa) pontja szerint számított 13.638 forint eljárási illeték megfizetése alól a felperes a Pp. 525. § (1) bekezdése szerinti munkavállalói költségkedvezményre való jogosultsága folytán mentesült.

[4] A Pp. 82. § (1) bekezdése és 85. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperesek perköltségének megfizetésére. Ennek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontjának alapulvételével állapította meg, azt mérsékelve. E körben az alperesi beadványok tartalmi hasonlóságára és arra volt figyelemmel, hogy viszontválaszt az alpereseknek már nem kellett előterjeszteniük, valamint a perfelvételi tárgyalás megtartására sem került sor.

A felperes fellebbezése

[5] A végzés ellen a felperes élt fellebbezéssel és annak megváltoztatásával a perköltség fizetési kötelezettségének mellőzését kérte. Érvelése szerint az elsőfokú határozat indokolatlan, alaptalan, anyagi körülményeire figyelemmel pedig teljesíthetetlen is. A keresetlevélét az I. rendű alperessel szemben terjesztette elő és az elsőfokú bíróság által rögzítettekkel szemben nem az ellenkérelem benyújtása után vonta perbe a II. rendű alperest, hanem kifejezetten az elsőfokú bíróság azon tájékoztatása alapján, hogy a szakképzésről szóló törvény végrehajtásáról szóló 12/2020. (II. 7.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Szktv.Vhr.) 42. § (1) bekezdése alapján a szakképzési centrum a szakképző intézménnyel együtt a kényszerű pertársaság szabályai szerint perelhető.

[6] Hangsúlyozta, hogy az ítélezési szünetben, 2021. augusztus 2-án bejelentette a keresettől való elállását, éppen a kényszerű pertársaság létrejötte miatti egyenlőtlen felállás okán, elfogadva az együtt perlés törvényi kötelezettségét. A II. rendű alperes éppen ezen a napon kötött ügyvédi megállapodást jogi képviselőjével, beadványai csak az elállásra vonatkozó bejelentést követően kerültek kézbesítésre. Rámutatott, hogy azok tartalma megegyező az I. rendű alperes beadványaival, így a II. rendű alperesnek perköltsége nem merülhetett fel. Kifogásolta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a keresetlevélben már kérelmezett költségmentesség iránti kérelméről, melyet személyi körülményei alapoztak meg (álláskereső és családfenntartóként kiskorú gyermekéről gondoskodik). Mindezek a keresetlevél benyújtása óta nem változtak, így kérte fellebbezésében is azok figyelembevételét.

[7] Az alperesek a fellebbezésre észrevételt nem tettek.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés nem alapos.

[9] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 370. § (1) bekezdése és 371. § (1) bekezdés a) pontja szerint a fellebbezés korlátai között bírálta felül, melyre tekintettel az eljárás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést nem érintette.

[10] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az irányadó rendelkezéseknek megfelelő helytálló döntést hozott a perköltség körében.

[11] Peradat, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonya jogellenes megszüntetésével összefüggésben kívánt igényt érvényesíteni volt munkáltatójával szemben, amely azonban mint önálló költségvetési szerv, már megszűnt a keresetlevél benyújtásának időpontjában. Erről a tényről és arról a körülményről, hogy a szakképzési centrum részeként működő szakképző intézmény az általa vállalt kötelezettség tekintetében csak a szakképzési centrummal perelhető, valóban az elsőfokú bíróság tájékoztatta a felperest. A felperes mindezek okán vonta perbe a II. rendű alperest, ennek a körülménynek azonban az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott végzésének jogszerűsége kapcsán nincs relevanciája az alábbiakra figyelemmel.

[12] A perben az elsőfokú bíróság felhívására az I. rendű alperes hatályosan háromoldalas ellenkérelmet nyújtott be, alaki és érdemi védekezést egyaránt előterjesztve. A jogi érvelés részeként egyrészt a téves alperesi megjelölésre hivatkozott, másrészt vitatta a kereseti kérelem jogalapját és összecszerűségét, egyben tanúbizonyítási indítványokat is megjelölt. Állításai alátámasztására jelentős terjedelemben okirati bizonyítékokat is csatolt, mindezekkel igazolva azt, hogy a közalkalmazotti jogviszony megszüntetésével kapcsolatos eljárása jogszerű volt. Beadványában a felperes perköltségben való marasztalását is kérte, melynek összegét a vonatkozó IM rendelet szerint kérte megállapítani azzal, hogy áfa-körbe nem tartozik.

[13] A II. rendű alperes az elsőfokú bíróság 2021. július 29-én kelt 15. sorszámú végzésében foglalt felhívásra a 18. sorszám alatti, 2021. augusztus 9-én kelt egyoldalas beadványában már bejelentette a vonatkozó IM rendelet szerinti perköltségigényét. Ezt követően a 2021. augusztus 23-án kelt 20. sorszámú beadványában kétoldalas ellenkérelmében alaki és érdemi védekezéssel is élt, szintén jelezve perköltségigényét, vitatva a kereseti kérelem jogalapját és összecszerűségét. Egyben hivatkozott az I. rendű alperes

ellenkérelmében foglaltakra is - az ott megjelölt bizonyítási indítványokra és becsatolt bizonyítékokra egyaránt - állításai alátámasztása végett.

[14] Arra helyesen hivatkozott a felperes, hogy a kereseti kérelmétől a II. rendű alperes ellenkérelmének benyújtását megelőzően már a 2021. augusztus 2-án kelt és ezen a napon elektronikusan benyújtott beadványában elállt. Minderre azonban csak azt követően került sor, hogy 14. sorszámú, 2021. július 5-án kelt beadványában a II. rendű alperest perbevonta. Erre figyelemmel közölte az elsőfokú bíróság II. rendű alperessel is a kereseti kérelmet és hívta fel a szabályszerű, hatályos, a Pp. 114. §-ának és 199. §-ának megfelelő írásbeli ellenkérelem előterjesztésére.

[15] Helyesen utalt az elsőfokú bíróság döntése jogszabályi alapjára, miszerint a Pp. 241. § (1) bekezdés a) pontja alapján a per bármely szakaszában az eljárást meg kell szüntetni, ha a felperes a keresetétől elállt. Ugyanakkor a per megszüntetésére figyelemmel a Pp. 82. § (1) bekezdése alapján a 85. §-ában meghatározottak szerint kell döntenie a perköltség viseléséről. A Pp. 85. § (1) bekezdése azt a speciális rendelkezést tartalmazza, hogy az eljárás megszüntetése esetén az alperes perköltségét a főszabály szerint a felperes téríti meg, a (2)-(4) bekezdésben foglalt kivételek a perbeli esetben nem álltak fenn. Az eljárás megszüntetése során a bíróság nem érdemben döntött a keresetről, a pernyertesség-pervesztesség aránya nem értelmezhető, ugyanakkor a perköltségviselés elveiből is egyértelműen következik, hogy a felperes perlekedése az elállás miatt sikertelennek bizonyult, így az ellenérdekű felet olyan helyzetbe kell hozni, mintha nem vonták volna érdemi döntés nélkül záródó eljárás alá.

[16] Az alperesek a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerinti általános szabályok szerint kívántak perköltségigényt érvényesíteni. Az elsőfokú bíróság helyesen vette figyelembe, hogy a per e szakaszában az eljárás megszüntetését megelőzően kifejtett jogi képviselési tevékenységhez kapcsolódó, szükségképpen felmerült költségek érvényesítésére tarthattak igényt az alperesek. Így a bíróság felhívására jogszerűen elkészített és becsatolt perbeli nyilatkozatokat, az azok elkészítésére, összeállítására fordított időtartamot, terjedelmet, a mellékletek számát értékelni kellett. Önmagában az a körülmény, hogy ugyanaz a jogi képviselő képviselte az alpereseket és a beadványok tartalma között átfedés van, valamint viszontválasz benyújtására már nem került sor, a mérsékelt összegű perköltség megfizetése alól a felperest nem mentesíti.

[17] Ugyancsak nem jelenti a személyes költségmentességre vonatkozó kérelem, még annak igazoltsága és engedélyezése esetén sem azt, hogy az ezen kedvezményben részesülő fél a pervesztessége, illetve elállása esetén az eljárás megszüntetése miatt felmerült perköltség megfizetése alól mentesülne. Az ilyen kedvezmény körébe a Pp. 95. § (1) bekezdése alapján a perköltség nem tartozik és a felperes anyagi helyzete az ellenérdekű fél javára megítélt perköltség mértékére nincs kihatással.

[18] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 391. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rendelkezések

[19] Az alperesek a jelen másodfokú eljárásban perköltségigényt nem terjesztettek elő, így e körben a másodfokú bíróság mellőzte a határozathozatalt a Pp. 82. § (3) bekezdése alapján.

[20] A felperes a munkavállalói költségkedvezményre való jogosultsága folytán mentesül az Itv. 47. § (1) bekezdése szerinti illeték viselése alól, az a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[21] A döntés meghozatalára a Pp. 391. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően tárgyaláson kívül került sor.

Budapest, 2021. november 30.

dr. Orosz Andrea s.k.
a tanács elnöke

dr. Szalai Beatrix s.k.
előadó bíró

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k.
bíró